

tekruĉon, kaj metis ŝtonkukojn sur pladon.

“Plia Tordeli, ĉu?” diris Hagrid, rigardante al la lentugoj de Ron. “Dum la duon’ de mi’ vivo mi ‘stes ĉasanta vi’jn ĝ’melajn fratojn fore de l’ arbaro.”

La ŝtonkukoj estis senformaj masoj kun sekvinberoj, kiuj preskaŭ rompis iliajn dentojn, tamen Hari kaj Ron ŝajnis, kvazaŭ ili ĝuis ilin dum ili rakontis al Hagrid ĉion pri siaj unuaj lecionoj. Faŭko kuŝigis sian kapon sur la genuo de Hari, abunde salivante malsupren sur lia mantelo.

Hari kaj Ron ĝojis pri la diro de Hagrid, ke Ŝteleti estis “t’u maljun’ azeno.”

“Kaj teme de t’u kato, Sinj’rino Nor’s, mi ŝatus konatigi ŝ’n kun Faŭko jame. Ĉu vi kredes, ĉ’ufoje dum mi aranĝes jon ĉe l’ kastelo, ŝi sekves min ĉie? Ne povas forigi ŝ’n. Ŝt’leti ‘nstigas tion.”

Hari rakontis pri la leciono kun Snejp. Hagrid, kiel Ron, urĝis al Hari, ke li ne zorgu pri tiu, ĉar Snejp ŝatis preskaŭ neniujn el la studentoj.

“Sed evidente li vere *malamas* min.”

“Stultaĵo!” diris Hagrid. “Kial li farus tion?”

Tamen, Hari nevole sentis, ke Hagrid ne rigardis lin rekte al la okuloj dum diris tion.

“Ki’l fartas vi’ frato Karlo?” Hagrid demandis al Ron. “Mi tre ŝat’s lin – elstarul’ teme de bestoj.”

Hari demandis sin, ĉu Hagrid ŝanĝas la paroltemon intence. Dum Ron rakontis al Hagrid la tuton pri la laboro de Karlo kun drakoj, Hari prenis pecon de paperon kuŝante sur la tablo sub la teuja kovrilo. Ĝi estis tranĉaĵo de la gazeto *Ĵurnalo Profeta*:

LASTA NOVAĴO PRI LA ENBREĈIGO ĈE GAJNGOTOJ

Daŭras la enketo pri la enrompiĝo ĉe Gajngotoj je la 31a de julio, ĉefe atribuada al ago de Mavaj gesorĉistoj nekonataj. Gajngotaj koboldoj hodiaŭ insistis, ke nenio elpreniĝis. La koncerna ŝloskelo fakte estis malplenigita pli frue je la sama tago. “Sed ni ne sciigos al vi tion, kio estis tie, do tiru viajn nazojn el la afero, se vi ekkonas bonan konsilon,” diris Gajngota proparolantkoboldo hodiaŭ posttagmeze.

Hari memoris, ke Ron sciigis al li en la trajno, ke iu provis priabi Gajngotojn, sed Ron ne menciis la daton.

“Hagrid!” diris Hari, “tiu Gajngota enrompiĝo okazis je mia datreveno! Evidente ĝi povis esti okazanta dum ni estis tie!”

Nun estis preterdube, ke Hagrid evitas rigardi al la okuloj de Hari ĉifoje. Li grumblis kaj oferis al li alian ŝtonkukon. Hari denove legis la artikolon.